

จดหมายเปิดผนึกถึงนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ 2 : นายรัชชัยย์ ศรีสุวรรณ นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย

นำเสนอเมื่อ : 29 ก.ค. 2562

จดหมายเปิดผนึกถึงนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ 2 : นายรัชชัยย์ ศรีสุวรรณ
นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย

เรื่อง นโยบายด้านการศึกษา

กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ที่เคารพอย่างสูง

ด้วยกระผม นายรัชชัยย์ ศรีสุวรรณ นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย (ส.บ.ม.ท.) ขอเรียนว่าสมาคมนี้ก่อตั้งมาเป็นเวลารวม ๔๘ ปี โดยหมอมหหลวงปิ่น มาลากุล อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ริเริ่มดำริให้เกิดองค์กรกลางในการรวมยกระดับคุณภาพมัธยมศึกษาและ ดร.ก้อ สวัสดิปาณีชัย อดีตอธิบดีกรมวิสามัญศึกษาได้สานต่อเจตนารมณ์โดยได้จัดตั้งสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย ขึ้นนามีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอความคิดเห็นต่อกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องการพิจารณาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลโดยมีคุณหญิงบุญเลื่อน เครือตราชู เป็นนายกสมาคมคนแรก

โดยส่วนตัวแล้วกระผมรู้สึกยินดีที่ ฯพณฯ ได้รับความไว้วางใจให้เป็นนายกรัฐมนตรีและได้มีโอกาสสานงานต่อจากงานเดิมที่ ฯพณฯ ได้เคยวางแผนงานไว้และขอแสดงความยินดีที่นโยบายของรัฐบาลได้ผ่านการพิจารณาจากรัฐสภาไปด้วยดีอย่างไรก็ตามในส่วนของกระผมซึ่งถือว่าเป็นภาคประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องของการจัดการศึกษาก็ขอใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญเสนอแนะรัฐบาลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายทางการศึกษาดังนี้

๑. ฯพณฯ เป็นผลผลิตทางการศึกษาที่ดีและเป็นตัวอย่างที่ดีที่สามารถยกย่องได้เพราะ ฯพณฯ เป็นผู้ประสบความสำเร็จในการเรียนในระบบที่สามารถไปศึกษาต่อโรงเรียนเตรียมทหารและต่อเนื่องจนกระทั่งเรียนจบจากโรงเรียนนายร้อย จปร. และ ฯพณฯ ยังได้สร้างคุณูปการให้กับประเทศด้วยการดำเนินการระงับยับยั้งมิให้เกิดสงครามกลางเมืองจนชาติบ้านเมืองดำรงอยู่อย่างสงบสุขจนทุกวันนี้

๒. หน่วยงานและบุคคลสำคัญที่สร้างให้ ฯพณฯ เป็นบุคคลที่มีคุณภาพเช่นนี้ย่อมประกอบด้วยสถานศึกษาทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับที่สูงขึ้นไปและยังหมายถึงความรวมถึงคุณครูที่อบรมสั่งสอน ฯพณฯ ทั้งในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับที่สูงขึ้นไปให้สอนให้ ฯพณฯ เป็นคนเก่ง เป็นคนดี มีจิตสาธารณะ จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

๓. หลักสูตรที่ ฯพณฯ ำเรียนในขณะนั้นคือหลักสูตรการศึกษา ปี พ.ศ. ๒๔๙๓ /พ.ศ. ๒๔๙๕ และหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๐๓

๔. หลักสูตรที่ ๒ พณฯ

ได้ศึกษารวมถึงคุณครูที่สอนให้พณฯเป็นคนเก่งและเป็นคนดีนั้นแล้วแต่มีเจตนาภรณ์และกำหนดหน้าที่ในการสอนใหญ่ สอนให้เก่งและอบรมให้เป็นคนดี ถ้า พณฯ มีโอกาสคนดูหลักสูตรเดิมๆ รวมถึงมีโอกาสสอบถามคุณครูใดๆ ที่เคยสอน พณฯ จะพบว่าคุณครูทุกท่านที่เคยสอน พณฯ ไม่ต้องทิ้งห้องเรียนไปเตรียมเอกสารหลักฐานเพื่อรายงานหรือบรรจุลงในแผนการสอนในเรื่องเกี่ยวกับโครงการต่างๆเช่นโรงเรียนในฝัน/โรงเรียนดีใกล้บ้าน/โรงเรียนสุจริต/โรงเรียนมาตรฐานสากล/โรงเรียนผู้นำเศรษฐกิจพอเพียง/โรงเรียนสีขาว/โรงเรียนพระราชวัง โรงเรียนต้นแบบการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ฯลฯ และทำรายงานกิจกรรม การทำ PLC การทำ LOGBOOK เป็นต้น

๕. ในส่วนของการวัดการประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาที่ พณฯ

ำเรียนนั้นในแต่ละภาคเรียนก็จะมีสอบซ่อมหนึ่งครั้งและสอบไล่อีกหนึ่งครั้งโดยไม่มี การสอบ LAS / ONET / NT/ GAT/PAT /PIZZA

๖. กระผมขอกราบเรียนว่าโครงการต่างๆที่เข้าสู่โรงเรียนในปัจจุบันมากมายรวมถึงการสอบที่หลากหลายนั้นส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษาการเรียนการสอน ทำให้ครูต้องทิ้งห้องเรียนทิ้งนักเรียนเพื่อไปจัดเตรียมและจัดทำเอกสาร โดยเรื่องเหล่านี้ได้มีการแจ้งให้ผู้มีอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการที่ พณฯ ได้ส่งมาดูแลจัดการศึกษาและมีการรับทราบแล้วแต่ก็ไม่มีความจริงใจที่จะจัดการแก้ไขปัญหาดังกล่าวปล่อยให้มีการดำเนินการต่อไปจนคุณภาพการศึกษาตกต่ำอย่างเห็นได้ชัด

๗. การบริหารจัดการศึกษาในยุครัฐบาลของ พณฯ

นั้นได้มีการปล่อยปละละเลยในเรื่องที่สำคัญและได้กระทำการในเรื่องที่ไม่ควรกระทำการหลายประการส่งผลให้การศึกษาดกต่ำที่สุดอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนดังนี้

๗.๑

ปล่อยปละละเลยให้โรงเรียนว่างเว้นจากผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนรวมทั้งสิ้นรวมหมื่นอัตราเป็นเวลานานถึงสองปีทั้งๆที่อัตรากำลังก็มีพร้อมแต่ไม่ยอมดำเนินการจัดสรรอัตรากำลังให้กับโรงเรียน ถือว่าเป็นขอบกพร่องอย่างยิ่ง โรงเรียนที่ขาดผู้นำถึงสองปีนั้นย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อนักเรียนอย่างมากมาย

๗.๒ ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการ

มีทัศนคติทางลบต่อผู้ใต้บังคับบัญชามองว่าผู้ใต้บังคับบัญชาส่วนใหญ่เป็นคนทุจริตจนถึงขั้นส่งเจ้าหน้าที่จาก ปปช. จังหวัด ให้ไปอยู่ประจำโรงเรียนเพื่อจับผิด ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาขาดความเคารพและขาดศรัทธา กระผมอยากทราบว่ากระทรวงไหนหรือประเทศไหนบ้างที่กระทำเยี่ยงนี้ทั้งๆที่ปัญหาเรื่องการทุจริตร้ายใหญ่ที่กระทบกับงบประมาณที่สูงมากของประเทศล้วนแล้วแต่กระจุกอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการทั้งสิ้น

๗.๓ ผู้บริหารระดับสูงที่ พณฯ

มอบหมายให้มาดูแลจัดการศึกษานั้นมีความเห็นว่าควรมีเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาให้ครบทุกจังหวัดเพื่อแก้ปัญหาในเรื่องความไม่สะดวกในการเดินทางและการไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษาจึงได้เสนอเรื่องต่อสภาการศึกษาให้เป็นผู้พิจารณาจัดตั้งเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพิ่มเติมให้ครบทุกจังหวัดเมื่อสภาการศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าการเพิ่มเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาให้ครบทุกจังหวัดนั้นมีความจำเป็น ทั้งยังไม่เป็นการเพิ่มคน เพิ่มเงิน

เพิ่มอาคารสถานที่ซึ่งมีมติเห็นชอบให้มีการเพิ่มเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาให้ครบทุกจังหวัดได้ โดยเรื่องนี้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการร่างประกาศเพิ่มเขตพื้นที่การศึกษาให้ครบทุกจังหวัดเพื่อเสนอผู้มีอำนาจให้ลงนามในประกาศดังกล่าวแล้ว

แต่กลับมีการดำเนินการให้มีการชุกเรื่องชุกร่างประกาศดังกล่าวเป็นเวลาหลายปี

ความเพิงมาแต่กเมื่อรัฐบาลของ พณฯ ชุดแรกกำลังหมดวาระ

จนปัจจุบันก็ยังไม่มีการประกาศเพิ่มเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาให้ครบทุกจังหวัด

การกระทำเช่นนี้จะต้องมีผู้ที่รับผิดชอบในความผิดฐานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้ราชการ

มีการกำหนดให้มีคู่มือครูโดยให้งบประมาณครูคนละหนึ่งหมื่นบาทไปเข้ารับการอบรมกับหลักสูตรตามบริษัทหรือหน่วยงานต่างๆ

โดยส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอบรมเพียงสองวันหากใครไม่ไปเข้ารับการอบรมก็จะขาดคุณสมบัติในการเลื่อนวิทยะฐานะ โครงการดังกล่าวดูเหมือนดีแต่คุณครูส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองอย่างยิ่ง

เนื้อหาที่จะต้องไปอบรมก็ไม่ได้เกิดประโยชน์ต่อวิชาที่ตนเองสอน

หากนำเงินดังกล่าวมาจัดสรรให้เขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการสำรวจและพัฒนาจะประหยัดกว่าและตรง

ตามความต้องการของครูและสถานศึกษามากกว่า

อีกทั้งยังมีการวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องของความไม่โปร่งใสและสูญไปในทางทุจริตเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย

เนื่องจากเป็นการใช้เงินมากมายมหาศาลและมีการออกกฎเกณฑ์บังคับให้ทุกคนต้องใช้เงินดังกล่าว

๗.๑๐ มีการยกเลิกการเลื่อนวิทยะฐานะของข้าราชการครูในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (ว.๑๗)

ส่งผลให้คุณครูเสียโอกาสในเรื่องการเลื่อนวิทยะฐานะและเป็นการไม่สนับสนุนการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การคิดอ่านเช่นนี้ก็ทำได้ด้วยหรือครับ

ด้วยบรรดาเหตุผลดังกล่าวข้างต้นกระผมจึงขอกราบเรียน ขณฯ ขอได้โปรดดำเนินการดังนี้

๑. ให้คุณครูปฏิบัติหน้าที่สอนและอบรมนักเรียนอย่างเต็มความสามารถโดยเอาภาระอื่นใดมาเพิ่มให้อีกอย่างเด็ดขาด

๒. การวัดและการประเมินผลนั้นให้เป็นการสอบของโรงเรียนอย่างเดียวไม่ต้องมีการสอบอื่นๆอีก

๓. ดำเนินการให้มีอัตรากำลังทดแทนทันทีที่ขาดแคลนหรือมีอัตราว่าง

๔. ดำเนินการให้มีเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดให้ครบทุกจังหวัดทันที

๕. ให้ยุบคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดและให้มี อ.ก.ค.ศ.

เขตพื้นที่การศึกษาโดยให้มีผู้แทนครูรวมเป็นคณะกรรมการด้วยในทุกเขต

๖. ให้ยกเลิกคำสั่ง คสช. ฉบับที่ ๑๙ โดยเร็ว

๗. ให้แก้หลักเกณฑ์โดยให้มีการประเมินครูบรรจุใหม่ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี

และบรรจุเป็นครูทันทีและให้เกิดสิทธิการย้ายได้ทันทีหลังจากผ่านการประเมิน

๘.

ให้ยกเลิกคู่มือครูแล้วให้นำงบประมาณดังกล่าวมอบให้เขตพื้นที่การศึกษาหรือสถานศึกษาเพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากรตามความประสงค์ของครูและสถานศึกษาต่อไป

๙. ให้มีการเปิดโอกาสให้คุณครูได้ส่งผลงานวิจัยเชิงปฏิบัติการด้านการเรียนการสอน

เพื่อรับการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยะฐานะตามแนวทางที่เคยปฏิบัติ (ว.๑๗)

กระผมขอประทานกราบเรียนว่าจดหมายเปิดผนึกฉบับนี้จัดทำขึ้นตามความเป็นจริงและจัดทำด้วยความจริงใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการทำให้การจัดการศึกษาของชาติบ้านเมืองรอดไปข้างหน้าโดยเร็ว

อย่างไรก็ตามหากไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยา กระผมและคณะครูทั้งประเทศรวมถึงผู้ที่มีส่วนได้เสียทางการศึกษา จะดำเนินการในทุกช่องทางที่รัฐธรรมนูญให้สิทธิไว้

เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามที่ได้อธิบายกราบเรียนไว้ข้างต้น

จึงขอประทานกราบเรียนมาด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

นายรัชชชัย ศรีสุวรรณ

นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย

โทร ๐๘๖ - ๓๓๔๑๒๐๒